

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 223/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузеће за инжењеринг, грађевинарство и трговину „ДЕЛ“ доо Ниш, чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат у ..., против туженог „Raiffeisen Banka“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат у ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1529/19 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1529/19 од 23.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1529/19 од 23.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1529/19 од 23.01.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 4404/17 од 19.12.2018. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца те обавезан тужени да из пословног простора који се налази у згради у ул. ... бр. .. у ..., у који се улази на десна врата у односу на главни улаз у зграду и то из сутеренског простора површине 49,02 м², демонтира и уклони врата са ознаком wertschutzraum-fabrikations nr.312976 демонтира и уклони врата са ознаком wertschutzraum-fabrikations nr.312975, демонтира и уклони са зидова, плафона и подова простора у сутерену уграђене челичне плоче.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. У погледу дозвољености ревизије позвао се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Према члану 404. став 1. Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. У конкретном случају предмет спора је питање регулисања међусобних односа тужиоца као закуподавца и туженог као закупца након истека периода закупа, а поводом враћања предмета закупа у првобитно стање. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијом се не указује на постојање супротних судских одлука у истим или сличним правним ситуацијама, односно на различито поступање и неуједначеност судске праксе. Ревидент оспорава правилност примене материјалног права од стране нижестепених судова, што само по себи није довољан разлог за дозвољеност посебне ревизије. Разлози који се тичу правилности утврђеног чињеничног стања, на које се позива ревидент, нису законски основ због кога се може изјавити посебна ревизија.

Из изнетих разлога на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије и применом чл. 410. ст. 2. и члана 485. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... и 18/20) и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Према одредби чл. 485. Закона о парничном поступку у привредним споровима ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази 100.000 евра по средем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 05.10.2017. године. У тужби је као вредност предмета спора означен износ од 7.500.000,00 динара, што је испод ревизијског цензуса па ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је ревизију одбацио као недозвољену.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним ради вођење парнице у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић